

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Όταν λέω στους ανθρώπους ότι οι ευχαριστίες είναι το πιο περίπλοκο κομμάτι ενός μυθιστορήματος, συνήθως συναντώ αντιδράσεις έκπληξης. Αλλά είναι η αλήθεια. Είναι εξαιρετικά δύσκολο να συμπεριλάβω σε λίγες γραμμές το πόσο ευγνώμων είμαι για την υποστήριξη, για το όνειρο που μοιραστήκαμε και την κοινή προσπάθεια. Και είχα την τεράστια τύχη να είμαι πολύ προστατευμένη στην προώθηση αυτού του εγχειρήματος.

Όλα άρχισαν μια νύχτα καλοκαιριού με τους καλούς μου φίλους Άλβαρο και Μπέα. Ο Όσκαρ (ο άντρας μου) κι εγώ είχαμε περάσει τη μέρα μαζί τους απολαμβάνοντας αυτή την άνετη ατμόσφαιρα που νιώθεις όταν είσαι με αληθινούς φίλους. Και εκεί που καθόμασταν, για να αποφασίσουμε αν θα βγαίναμε για φαγητό σε ένα κινέζικο ή αν θα παραγγέλναμε πίτσες, ο Άλβαρο μου απευθύνθηκε λέγοντας: «Μπορείς να μου εξηγήσεις γιατί δεν εκδίδεις τα μυθιστορήματά σου;» Και η συζήτηση που ακολούθησε υπήρξε το έναυσμα για όλο

αυτό που ζω τώρα και για το ότι το όνειρο της ζωής μου έγινε πραγματικότητα.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους εκείνους που, αφού διάβασαν το πρώτο μου μυθιστόρημα, ήρθαν σε επαφή μαζί μου για να μοιραστούν τη γνώμη τους. Αυτούς που γνωρίζω και αυτούς που δεν γνωρίζω. Όλα αυτά τα κορίτσια που με πλησίασαν μέσω των κοινωνικών δικτύων για να μου πουν ότι τις έκανα να περάσουν καλά για κάποιο χρονικό διάστημα ή ότι καταβρόχθισαν το βιβλίο σε ώρες. Και βέβαια, ευχαριστώ τις φίλες εκείνες που με ξύπνησαν χαράματα με μια σειρά από καυτά και πολιτικά μη ορθά μηνύματα στο WhatsApp για το πόσο τους είχε αρέσει η ιστορία και πόσο παθιασμένες ήταν με τον χαρακτήρα του Βίκτορ.

Σε αυτό το σημείο να ευχαριστήσω όλους εκείνους που μεγάλωσαν τη λίστα όσων ακολουθούν την Beta Coqueta στο Facebook και εκείνους που πήραν το θάρρος να μου γράψουν τόσο σε αυτή τη σελίδα όσο και στο Twitter. Τα παιδιά από την ομάδα #SinFiltros, που κατέβαλαν μεγάλη προσπάθεια να με στηρίξουν με όλα τα μέσα που είχαν στη διάθεσή τους. Επίσης τη μητέρα μου, τον πατέρα μου και την αδελφή μου, που έγιναν ειδικοί στις δημόσιες σχέσεις και μιλάνε για το μυθιστόρημά μου όπου σταθούν και όπου βρεθούν. Τον άντρα μου, που γελάει, κλαίει και φτύνει αίμα όταν κάθεται να διαβάσει τα βιβλία μου. Τις υπόλοιπες φίλες και φί-

λους (από το σχολείο, το λύκειο, το πανεπιστήμιο, το μεταπτυχιακό, τη δουλειά, από τη ζωή μου όλη), που μίλησαν σε όλο τον κόσμο γι' αυτό το εγχείρημα, που ερωτεύτηκαν τον Βίκτορ, που γέλασαν με τη Λόλα, που μου έστειλαν μηνύματα για να μου πουν ότι δεν μπορούσαν να αποφύγουν τη σκέψη ότι η πρωταγωνίστρια είμαι εγώ ή ότι έκαναν έφοδο στο κρεβάτι των συντρόφων τους με ανανεωμένες ορέξεις.

Επίσης, τον εκδοτικό οίκο Suma de Letras και όλη την ομάδα που δούλεψε για να κάνει πραγματικότητα το όνειρο της ζωής μου. Και πάνω από όλα την Άνα, χωρίς την οποία τίποτε από όλα αυτά δεν θα είχε συμβεί.

Σας καλώ να απολαύσετε αυτό το ταξίδι.